

ÚVODNÍK 57

PŘÍBĚH STUDIA YPSILON

„Dobré divadlo se dá dělat dobře celý život, jako se dá dobře psát, malovat nebo komponovat hudbu. Každá tvorba však předpokládá, aby člověk byl nad svou dobou a kousek před ní, aby zůstal sám v sobě dítětem, básníkem a jeho duše nevysychala,“ vyslovil se před lety v jednom z rozhovorů Jan Schmid.

Výjimečnost Studia Ypsilon tkví mimo jiné i v délce jeho trvání. Což by už samo o sobě mělo dnes navadět k pokusům o hlubší osvětlení existence tohoto divadla, jehož příběh už nelze číst pouze skrze jednotlivosti, události, momentální senzacce, anebo různé příležitostné pokusy, které z dějinného hlediska nakonec fungují převážně jen v modu zapomenutelnosti, ale jako nehynoucí celek, který se vyvíjí a vrství v prostoru toho, co je v divadle elementárně věčné. Ypsilonské inscenace vytvářené v improvizaci a autenticitě jsou toho příkladem, ovšem samy o sobě nejsou až tak důležité, neboť jak napsal Schmid: „*když divadlo, tak je třeba ho dělat jako DIVADLO, a ne pouze jako inscenace. Kontinuálně a stylově.*“

Jen něco vydrží staletí, zbytek většinou časem a leckdy takřka v mžiku padá do nenávratna. Takový je osud mnoha trendů, mód a tendencí, přičemž právě divadlo, z umění nejefeternější, vždy spjaté právě s přítomností okamžiku, se riziku propadnutí sítím dějin vystavuje určitě nejvíce. I proto, můžeme-li dnes sledovat již přes půl století stále se vyvíjející genezi Studia Ypsilon, měli bychom si být dobře vědomi, že jde o skutečný fenomén. Vzácný jev v čase permanentně utvářející celku, jehož jednotlivé „dějinné“ etapy sice můžeme nahlížet „epochálně“ – tak, jak odpovídají těm či oněm dobovým změnám ve společnosti, a tudíž i změnám myšlení, také však v pohybu, provázané a propustné, kdy letopočty jako by byly pomůckou spíš jen orientační, než aby vypovídaly něco podstatného o skutečném věku divadla. Ten právě u Studia Ypsilon jako by ani nebyl, a divadlo tak může v dnešku působit jako vpravdě nestárnoucí a s oprávněným sebevědomím dokonce i sát svou vlastní pozoruhodnou historii, včetně pojmenování a rozlišení vývojových fází, jimiž prošlo a prochází: Probuzení čili Třesk (1963-1968), Divadlo svět (1969-1974), Divadlo člověk (1974-1988), Divadlo souvlastí (1989-2014), Divadlo vzájemnosti (2015 a dál). Toto členění odpovídá i běhu času a reálným dějinám, včetně nesnadné existence Studia Ypsilon v každé konkrétní době, zejména pak v jeho prvních pětadvaceti letech života, což dost možná souvisí i s dnešní odolností a imunitou divadla vůči nepřiznivostem dneška, jež nečekaně způsobila pandemie koronaviru. Tomu však duch divadla sverpě vzdoruje, čemuž podstatně napomáhá i podpora ze strany diváků, jak víme z dnešní, tak paradoxně nedivadelní vzájemné komunikace. Opravdovost a živost je zjevně nutná. I to patří k příběhu Studia Ypsilon.

Eva Kulová

BREJLANDO

CO NÁS PŘÁVĚ ZAMĚSTNÁVÁ

Virtuální realita. Iluze umělého světa. Experimentální divadelní zážitek. **BREJLANDO**. Projekt, jehož jsme se jako jedni z prvních stali součástí, zvedávi na způsob, jak v době nucené izolace dokáže nová technologie „dopravit“ divadlo až k divákovi domů. Takže: Nasaďte si „kouzelné“ brýle, nechte vystoupit Ypsilonku do vašich bytů a staňte se součástí zkoušky, vzrůsivého procesu improvizace, postupného vznikání a růstu melodie v živé režii Jana Schmidu. Zazpívejte si při tom s námi nestárnoucí písničky Jaroslava Ježka, jež v ypsilonském podání znáte z představení *Kostky jsou vrženy* a které takto můžete zažít znovu a naprosto jinak. A kdo ví, možná i malé překvapení. Více o projektu, termínech a doručení brýlí na www.brejlando.cz.

PODCAST(Y) BĚŽÍ DÁL

Pokračujeme v natáčení rozhovorů přímo z jeviště našeho divadla a zároveň i v objevování „drobných“ pokladů z našeho archivu. Možná už jste si v rámci série *Ypsilonka se ptá* poslechli také Pavla Nového, Jana Ondera, Jiřího Štědroňe a z řady *Ypsilonka si připomíná* např. vzpomínku na Evalda Schorma, anekdotu Radovana Lukavského, čivžácně uchovány kousek nahrávky rané ypsilonské hry *O tom jak ona*.

Juraj Juraj nad jednou otázkou

Milý Juraji, zkusíme se Vás zeptat, jak jste se v minulosti seznámil s Ypsilonkou, co Vám na ní osobně imponovalo nebo co Vás nad ní napadlo, jehož je v dnešní době zvlášť zapotřebí?

Ach, to je skutečně dávno. Bol som študent a so spolužiakmi sme sa vydali do Českých Budejovic na festival *Divadelního mládí*. Tam sa to stalo! Na predstavení libereckej Ypsilonky *Kovář Stelzig* som utrpel divadelný šok! Do rána sme sa potom so spolužiakmi hádali, či to bolo divadlo alebo nebol. Pre mňa to bolo divadlo non plus ultra! Na predstavenie som si spomínal ako na nádherný sen a to som už poznal vynikajúce Divadlo na Korze, videl *Swinarskeho* brechtovský podaný *Vyzvolenie*, Wajdovú monumentálnu *Noc listopadovu* v Starom teatre, Tomaševského nahú *Theorému* vo Wroclavi, či Ljubimovovho sugestívneho *Fausta* a *Margarétku* na Taganke. Liberecká Ypsilonka bola podobný zážitok, ale v čomsi úplne iný, neporovnateľný, nový. Druh tohto divadla si ma celkom podmanil. Príbeh bol rozprávaný slobodne, a keď vznikla príčina, tak sa rozprávanie zastavilo. Herci boli okrem postáv aj sami sebou a nepredstierali, že sú za štvrtou stenou. Naopak, ako slušnosť kaže, si prítomnosť publika celé predstavenie uvedomovali a k divákovi sa správali ako hostitelia. Ale akí hostitelia!! Každý bol vzácny a priateľský v svoj spôsobom. Kolekcia od hromotluka až po porcelánovú bábičku, od intelektuála až po ľudový múdrost, či nemúdrost, od introverta, ktorý na javisko vôbec nechcel vstúpiť až po extroverta, ktorého bolo treba zo scény vypratať násilu. Okrem toho hrali na hudobné nástroje a spievali ako zbor anjelov, najmä Jitka Nováková, ona bola naozaj Anjel. Na scéne nebolo nič popisné, všetko provokovalo fantáziu a získavalo zmysel až hereckou akciou. Bolo to divadlo, ktoré nepredstiera život, ale ponúka diskusiu o ňom na magickú úroveň. A hlavne vďaka príroty múdry humor!! Odcestoval som z Budejovic s radosným zážitkom, akoby som sa stretol s divadelným evanjeliom. Potom som skončil skolu, bol sezónu v divadle a opäť som sa zúčastnil festivalu *Divadelní mládí* už s vlastným predstavením. Znovu som mal možnosť vidieť Ypsilonku a jej *Třináct vůní*. Moja fascinácia sa len potvrdila. Nasledujúci rok som povinne trávil vo VUSE. To bol Vojenský umelecký súbor, ktorý cestoval od posádky k posádke po celej ČSSR. Náhodou alebo Božím riadením sme často stretali Ypsilonku. Tak som v Olomouci videl *Makbetha*, v Prešove *Michelangela Buonarrotiho*, v Liberci *Carmen nejen podle Bizeta*, v Trutnove *Život Karla Hynka Máchy*... To sa už herci Ypsilonky pýtali, kto je ten vojak, ktorý ich prenasleduje po celej republike a keď zistili, že som od divadla, skamarátili sme sa.

Potom som bol veľa rokov zahľtený vlastnou prácou, ale abraz Ypsilonky v mojom vedomí nevybledol. Keď ma pri režirovaní prepadá bezmocnosť, často som uvažoval ako slobodne by sa nad mojim problémom usmial Honzo Schmid. Po trnavskom období, v ktorom sme boli silne inšpirovaní českou medzivojnovou avantgardou a hlavne divadlami štúdiového typu, som prešiel do Astorky. A vtedy sa kruh môjho obdivu k poetike Ypsilonky uzatvoril. V novootvorenej veľkej scéne Studia, na pozvanie princípála divadla, Astorka uskutočnila malý pražský festival svojich predstavení a po jednom z nich ma Jan Schmid oslovil na spoluprácu. Podlomili sa mi kolena, pretože som vedel, že v jeho divadle režiroval Evald Schorm, Jan Kačer, Jan Grossman, Milan Lasica, Arnošt Goldflam a dramaturgicky často účinkoval Zdeněk Hořínek. To boli mená z môjho divadelného neba.

Doteraz som sa vyhýbal písať o sebe ako sa len dalo, ale teraz som v spomínaní prišiel k momentu, kedy moja platonická láska bola opätovnaná a ja som musel reagovať. Dostal som zadanie hľadať text pre rané vydanie Jany Synkovej. Poznal som hru o osamelej starej dáme, ktorá kradne v potravinách, rozbiť čo sa dá, len aby ju zatkla polícia a tak sa chce svojim štyrom deťom zviditeľniť.

Jana vtedy nemala požadovaný vek, ale to sa mi zdalo pre nadhľad lepšie obsadenie, ako trápiť skutočne starú herečku, čoho výsledkom by asi bol len sentiment a súcit. Ponuka ju neurazila, skôr naopak a tak text György Schwajdu *Svatá rodina* išiel do prekladu vynikajúcej Kataríny Pošovej. Na Janu som sa strašne tešil. Od Lady Makbeth patrila k najom najobľúbenejším herečkám na svete. Takéto obsadenie hlavnej postavy si pýtalo princíp „ako“ uplatniť aj v obsadení ďalších rolí. V kľetbenej a všetko-dozorujúcej domovníčke som videl Jirku Lábusa. A potom mi Honzo Schmid svojím nepostrehnuteľným spôsobom vnukol, že aj druhí susedu by mohol alebo mal hrať muž. Tak vzniklo obsadenie tichej a nápadne-nápadnej alkoholicky Maryšky a la Jiří Schmitzer. K téme staroby patria aj myšlienky na funus a tak Mirek Kořínek rámcovoval celé predstavenie pohrebným pochodom pozostalých, ako zlym, sebalútujúcim snom sekirujúcej matky. Tak nejako vznikala tragikomická a smutno-smiešna *Svatá rodina*, ktorá sa ako tak zaradila k dlhému radu často geniálnych, vynikajúcich, výborných a dobrých predstavení Studia Ypsilon.

V Ypsilonke som zažil aj čas, keď sa v divadlách a všade lámalá epocha fajčenia a nefajčenia. Snáď okrem Jana Schmidu som nepoznal režiséra, ktorý by nefajčil. A zrazu zákaz fajčenia za režijným pultom. Bál som sa, že bez cigarety v popolníku nebudem vedieť režirovať. V Ypsilonke režijný pult ani nemali, tak to šlo ľahšie. To je tiež jedna z rarít toho divadla. Ďalšou bolo, že pokladňa divadla Ypsilon slúžila aj ako predajňa teatrológickej literatúry. Nepredávali sa tam knihy o Ypsilonke, ale preklad Brookovho *Pohyblivého bodu*, Slawińskiej *Divadlo v súčasnom myslení*, Calloisove *Hry a lidé*, *Maska a zárvat*, *Pravidla hry* Leoša Suchařípu, *Cesta moderného dramatu* Zdeňka Hoříneka a veľa iných. Absolútne výnimočné, aby sa malé divadlo venovalo takejto bohumilej obetavej činnosti, na ktorej sa naozaj nedá zarábať. Bolo mi jasné, že za týmto zázrakom okrem srdca divadla Jana Schmidu museli byť aj ďalší Quijoti, Jan Hančíl, dramaturg Jaroslav Etlik, Zdeněk Hořínek a veľa iných, ktorým patrí za *Nakladatelství Studia Ypsilon* naša vďaka.

Tých mojich hosťovačiek bolo v Ypsilonke viac – Grumbergovu trpkú absurdnú *Okno (Zlité okno do ulice)*, objavný a úsmevný Ungarúv *Altánek*, či Woody Allenova halucinačná *Smrt* alebo Kóbo Abeho groteskné kruti *Priateľ* so študentami Jana Schmidu. Vždy som sa v Ypsilonke cítil dobre ako na návšteve u najlepších kamarátov, u ktorých sa môžete zdržať aj niekoľko týždňov. Dokonca ma prehovárali, aby som zostal natrvalo. Za každým som sa snažil, s úctou k autorovi, trafiť sa do ducha poetiky tejto zohratej partie a pritom zostať aj sám sebou.

Priateľstvo je vzácné. Tak si spomínam na prechodené noci s Lábusom a literatúrou. S Mirkom Vladkom sme si zdieľali podobné rodinné starosti. Mirek Kořínek ma bral na nahrávanie svojich hudieb. Jana a Jan ma pozývali na obed, aby som nehladoval. Od Jirku Schmitzera som dostal veľa chlapyšských rád a všetky jeho čedečky. Človek. Jiráň mi predstavil svoju krásnu volejbalistku. Marek Eben zas svoju krásnu ženu. Pavel Nový ma stále provokoval svojimi zimnými kratasmi a Martin Dejdar neraz zviezol na Slovensko, kam chodil často účinkovať. Aj s dámmami som sa priateliť, ale bojíť sa ich spomínať, aby som na niektorú nezabudol. Starú Ypsilonku som objavil v spolupráci s Ládom Gerendášom a dokonca som stretol aj idol z mladosti a tým bol Julek Neumann. Nevieť prečo som ho mal veľmi rád, asi pre tú jeho zraniteľnosť. Strašne som sa potešil, keď sa vrátil z emigrácie a presedeli sme nejednu noc pri prekladoch hier, ktorým sa venoval. Je ho škoda. Janouš a Mrázik boli zas najstarší z mladých, ktorých som semester akože aj učil. Je krásna mať priateľov tak ďaleko od domova a ešte krajšie po rokoch stretnúť.

Juraj Nvota

Z PŘEDPREMIÉRY VOSIČKY

28. února 2021 se odehrála soukromá domácí předpremiéra představení *Vosička aneb Jak byla vosa Marcelka ráda, že je*, s jehož oficiální premiérou čekáme na příznivější čas. Přestože pozvat jsme nikoho nemohli, výjimkou byl autor knižní předlohy Michal Čunderle, který napsal: „Uvěst *Vosu Marcelku* na jeviště není snadná věc, protože v knižce jde o dvanáct nezávislých epizod a silnou roli zde má vypravěč. Viděl jsem ypsilonskovskou předpremiéru a myslím, že Honzovi Večeřovi a spol. se to toto uvedení na scénu podaří. Jednak vymyslel, jak menší příběhy propojit ve větší, jednak napáditel zachoval vyprávění, jednak má šikovné herce, kteří jsou takřka všehoschopní: nejenže hrají vosu Marcelku, komáry Jaruna a Maruna anebo hovado Jakobka do roztrhaná těla a pěkně si s nimi pohrávají, ale taky přitom s lehkostí muzicírují a zpívají chytlavé písničky, které se do nálady života na louce přesně trefuji.“

SLYŠELI JSTE?

HISTORICKÉ FOTO: Jan Schmid ve vlastní hře *OUTSIDER*, kterou spolu s Evaldem Schormem režiroval a v titulní roli v ní také hrál (spolu se Zdeňkem Hořínkem a Janou Synkovou), a Hana Hegerová, střídavě zde hostující vedle dalších zpěváků – hvězd, Ljuby Hermanové, Vlasty Průchové nebo Zuzany Burianové. S údivem si připomínáme, že už je to **40 let**, co se 12. února 1981 odehrála premiéra této slavné, magii kabaretu prodrnuté inscenace – improvizace.

19. března ČT :D odvysílala ve svých Zprávičkách **reportáž z Vosičky**, jež byla zakončena nadějními slovy jedné z písniček z představení: „Otočme stránku, stránku, ku, ku...“

27. března jsme on-line oslavili **Světový den divadla** swingem a jinými písničkami z Ypsilonky a zároveň se tak připojili také k výzvě Českého střediska ITI *Chci znát, kdy hrát* a poselství, jehož autorkou je letos britská herečka Helen Mirren: „Překrásná kultura divadla nezanikne, dokud budeme nazívu.“ Jan Schmid k tomu dodává: „Každá krize v sobě nese i katarzi. Jsem přesvědčen, že potřeba umění bude daleko větší než dosud i vzhledem k nutnosti udržení všeobecné kulturnosti a vzájemnosti.“

10. dubna jsme si připomněli **30 let** od uvedení premiéry inscenace *MOZART V PRAZE*, která podle kritiky patřila k tomu nejlepšímu, co se zrodilo v (nejen) českém divadle devadesátých let. Fotomontáž z převážně černobílých snímků a na árii Královny noci v osobitěm podání ypsilonských herců jsme rádi předvedli on-line.

Pozdrav z Ypsilonky pro Jiřího Joska. 31. března jsme se zapojili do společné vzpomínkové akce k nedožitým jednasedmdesátinám tohoto vynikajícího překladatele, kterého jsme hlasitě a „dálkově“ přes sociální síť pozdravili jednou z písniček od Paula McCartneyho, jejíž text Josek také přeložil. Úvodní slovo k písni Čtyřiašedesát: Jan Schmid, další účinkující: Jan Bradáč, Jan Večeřa, Kryštof Mende, Dominik Renč, Jan Noha a Jan Onder. Všechny nashromážděné pozdravy jsou nadále zveřejněny na odkazu: <http://www.nakladatelství-romeo.cz/jiri-josek-71/>

„Člověk, který nepotřebuje umění, je chudák,“ řekl **Jiří Lábus v rozhovoru** v Týdeníku Rozhlas 14/2021, který vyšel 28. března.

Gratulujeme Jiřímu Lábusovi k ceně za mimořádný přínos v oblasti mluveného slova, udělované Asociací vydavatelů audioknih v rámci ocenění Audiokniha roku. Slavnostní vyhlášení vítězů se uskuteční 6. května.

Živíjo, živíjo, živíjo! Opravdu z celého srdce blahopřejeme **Janu Schmidovi** k jeho červnovým narozeninám!

Upozorňujeme na improvizované představení **Kdo nevěří, ať tam běží**, které plánujeme uskutečnit 22. června. Sledujte nás.

Miroslav Melena ve službách divadla. Nový dokumentární portrét jednoho z předních českých scenografů 2. poloviny 20. století, dlouholetého úzkého spolupracovníka a spřízněné duše Studia Ypsilon, kde v letech 1969 až 2008 uskutečnil většinu scén a kostýmů. Jednou nám na otázku Je krásna vašim programem? odpověděl: „Já prostě nesnáším estetiku špíny. Vyčím z definice, která praví, že umění je záření pravdy, a mám rád všechno, co obsahuje jas.“ Dokument byl poprvé odvysílán 31. března na ČT art.

K velké lítosti celé Ypsilonky odešel 12. února její dlouholetý fotograf **Pavel Vácha**, 23. března **Hana Hegerová**, spřízněná duše a častý host divadla. Velkou ztrátou pro naše divadlo je náhlý odchod **Miloše Špačka**, našeho dlouholetého skvělého mistra zvuku, který nás opustil 16. dubna.

14. dubna byl na TV Seznam odvysílán pořad *Moje místa* s Pavlem Novým, který se natáčel také v Ypsilonce.

Stále platná nabídka: dárkové poukazy a malé předplatné.

Dne 31. března jsme se zapojili do charitativní aktivity, kterou pod názvem **Velikonoční pozdrav a poděkování pracovníkům jednotek COVID-19 Fakultní Thomayerovy nemocnice v Praze 4** pořádala farnost v Praze 4 – Michli. „Tlumochim velké poděkování zdravotníkům z Fakultní Thomayerovy nemocnice. Akce Velikonoční pozdrav a poděkování pracovníkům covidových jednotek byla mimořádná ve své šíři, a to jak dárčů, tak i obdarovaných. Všichni Ti, kteří obetavě pečují o pacienty s covidem, byli tentokrát v roli těch opečovávaných. Ještě jednou velký dík. Centrum podpurné péče FTN.“ (*R. Legnerová*). Byla s vámi neuvěřitelná spolupráce, díky za velkorysost, všechny knihy, poukazy, vstupenky! Povedlo se zdravotníkům „docela vyvést z míry.“ (*J. Basík*)

NA MINULÝ ZPRAVODAJ, DALŠÍ DÍLY PODCASTŮ A JINÉ

Milá Ypsilonko, kdo se nedá, vyhrává, a to vy umíte. Zdraví všem a štěstí prosím přibílat. (*M. Mlynář*) **Velice děkujeme** za zaslání nového a opět, jak jinak, zdařilého Vašeho Zpravodaje, potěší vše milé, lidské, zaujaté a nevzdávající se v tomto čase a jako zdravotníci se přidáváme k prosbě, opatrujte se, jak to lze, i když si o všem můžete myslet své, ona i ta maximální ochrana je pro až vychytralého Covid-a výzvou. Moc zdravíme. (*J. Adámková*) **Moc děkuju** za všechny podcasty, jsou fantastický. (*Veronica*) **Těším se** na normalnost a Vaše ne normální divadlo miluji. A to říkám úplně upřímně. Nedělám vám placenou reklamu. Leda že by třebas 3 volňáskové byly. Zaplním vám divadlo svými přáteli a vašimi příznivci na 3 x te. (*P. Šafránek*)

VYHLÍDKA NA LÉTO!

Těšit se můžete hned na **dvě výstavy divadelních plakátů Jana Schmidu**! První se uskuteční během června v Galerii Skleňák v Praze 6, druhá proběhne v červenci a srpnu v Orlické galerii v Rychnově nad Kněžnou. Hráť budeme mj. také 25. srpna představení pro děti **Hudbajky** v rámci festivalu **Letní Letná** a 26. srpna inscenaci **Kostky jsou vrženy** v šapitlo **Azyl 78** na holešovickém Výtavisti v Praze. Nezapomeňte sledovat Facebook Studia Ypsilon a naše aktuality na www.ypsilonka.cz. Už se vás nemůžeme dočkat!

Člověče, drž se a meblami!
Naši hosté
Divadlo VOSTO5 / **SLZY OŠLEHANÝCH MUŽŮ** / 17. května a 7. června v 19.30 hod. na Malé scéně Studia Ypsilon / Osudový příběh nejúspěšnějšího českého lyžaře Bohumila Hanče a jeho přítele Václava Vrbaty. / **režie:** O. Cihlár

ZÁJEZDY ZÁJEZDY ZÁJEZDY
Národní tragédie aneb **Překrásný nadhasič pražský**
21. května v Kolíně v 19.00 hod.
Rusalka nejen podle Dvořáka 31. května v Bilíně v 19.00 hod.

05. srpna 2021 - 06. srpna 2021

HRAJE

2. ne	15.00	Vosička NOVINKA	Malá scéna
3. po	19.30	Spálená 16	Divadlo
4. út	19.30	Varieté Freda A.	Divadlo
5. st	19.30	Národní tragédie aneb Překrásný nadhasič pražský	Divadlo
6. čt	19.30	Pánská šatna	Divadlo
7. pá	19.30	Vratká prkna	Malá scéna
9. ne	15.00	Hudbajky	Malá scéna
10. po	19.30	Rusalka nejen podle Dvořáka	Divadlo
11. út	19.30	Swing se vrací <small>host: J. Zelenková</small>	Divadlo
12. st	19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
13. čt	19.30	Proměna aneb Řehoř už toho má dost	Malá scéna
14. pá	10.00	Škola Ypsilon	Malá scéna
	19.30	Kostky jsou vrženy	Divadlo
17. po	19.30	VOSTO5: Slzy ošlehaných mužů	Malá scéna
18. út	10.00	Vosička NOVINKA	Malá scéna
19. st	19.30	Spálená 16	Divadlo
20. čt	19.30	Drama v kostce	Malá scéna
24. po	19.30	Spálená 16	Divadlo
25. út	19.30	Utíkejte, slečno Nituš!	Divadlo
26. st	19.30	Babička se vrací	Divadlo
27. čt	19.30	Škaredá středa	Divadlo
28. pá	10.00	Hudbajky	Malá scéna
	19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
30. ne	19.30	Sežeňte Mozarta!	Divadlo

OBCHODNÍ CENTRUM STUDIA YPSILON – PASÁŽ OLYMPIC
www.ypsilonka.cz, e-mail: obchodni@ypsilonka.cz
Denní pokladna, Obchodní oddělení – 702 290 811, 224 054 333
otevřeno po–pá 9.00–18.00 hod.

Večerní pokladna (původní pokladna) – 702 290 811, 224 054 090
otevřeno ve dnech, kdy se konají představení dle programu Studia Ypsilon 18.15 – 19.30 hod.

Vstupenky lze koupit, rezervovat nebo objednat: osobně (v pokladnách Studia Ypsilon), telefonicky (702 290 811, 224 054 333, 224 054 090), SMS zprávou (702 290 811), e-mailem (obchodni@ypsilonka.cz), písemně (Spálená 16, 110 00 Praha 1), on-line (www.ypsilonka.cz – program a nákup).

Platba vstupenek je možná: hotově, kartou, převodem, na fakturu, on-line.

Vracení a výměna vstupenek je možná pouze v případě změny nebo zrušení představení, a to stejným způsobem jakým byly vstupenky zakoupeny – bližší informace v této souvislosti sděluje obchodní oddělení, více naleznete také na webových a facebookových stránkách Studia Ypsilon.

1. út	10.00	Hudbajky	Malá scéna
	19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
2. st	19.30	Spálená 16	Divadlo
3. čt	19.30	Proměna aneb Řehoř už toho má dost	Malá scéna
4. pá	10.00	Škola Ypsilon	Malá scéna
	19.30	Pánská šatna	Divadlo
6. ne	15.00	Hudbajky	Malá scéna
7. po	19.30	VOSTO5: Slzy ošlehaných mužů	Malá scéna
8. út	19.30	Vratká prkna	Malá scéna
9. st	19.30	Varieté Freda A.	Divadlo
10. čt	19.30	Škaredá středa	Divadlo
11. pá	19.30	Drama v kostce	Malá scéna
13. ne	15.00	Vosička NOVINKA	Malá scéna
14. po	19.30	Utíkejte, slečno Nituš!	Divadlo
15. út	19.30	Swing se vrací <small>host: J. Zelenková</small>	Divadlo
16. st	11.00	Škola Ypsilon	Malá scéna
17. čt	19.30	Akta Ypsilon	Malá scéna
18. pá	19.30	Národní tragédie aneb Překrásný nadhasič pražský	Divadlo
20. ne	15.00	Vosička NOVINKA	Malá scéna
21. po	19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
22. út	19.30	Kdo nevěří, ať tam běží	Divadlo
23. st	19.30	Babička se vrací	Divadlo
24. čt	19.30	Pánská šatna	Divadlo
25. pá	19.30	Rusalka nejen podle Dvořáka	Divadlo
27. ne	15.00	Hudbajky	Malá scéna
28. po	19.30	Kostky jsou vrženy	Divadlo
29. út	19.30	Škaredá středa	Divadlo
30. st	19.30	Spálená 16	Divadlo

Změna programu vyhrazena

Michal Čunderle
VOSIČKA
aneb Jak byla vos a Marcelka ráda, že je
Malá inscenace o vosičce, která se narodila bez křídel, a přesto si nezoufá. Představení plné hudby a písniček, akcentující prvek přátelství a sounáležitosti. I bez křídel můžeme doletět daleko. / hrají: L. Přichystalová, K. Mende, J. Bradáč, V. Soumarová, M. Novotný / režie a dramaturgie: J. Večeřa / výprava: O. Zicha / hudba: J. Bradáč, J. Večeřa / dramaturgie: J. Etlik / předpokládaná premiéra: 2. 5. 2021

Jan Večeřa et al.
ŠKOLA YPSILON
Žabavě naučné představení pro děti – škola hrou! Původně internetový pořad pro děti (ale nejen pro ně) vysílány v době koronavirové živě z Ypsilonky se vrací, aby se mohli proměnit z živě vysílání na živé setkání přímo v divadle. / hrají: J. Večeřa, L. Přichystalová, J. Bradáč / režie: J. Večeřa / výprava: O. Zicha / hudba: J. Večeřa a J. Bradáč / předpokládaná premiéra: 14. 5. 2021

Iva Peřinová
NÁRODNÍ TRAGÉDIE ANEB PŘEKRÁSNOU NADHASIČ PRAŽSKÝ
Příběh je inspirován skutečnou událostí, požárem Národního divadla. Tragédie! Co čert nechce, vznikla z toho znamenitá komedie, ve které se zřetelně zrcadlí i česká povaha. Zároveň hodné muziky! / hrají: J. Vacková, V. Heřus, K. Mende, M. Novotný, M. Janouš, L. Loubalová, R. Rychlák, M. Bohadlo, L. Přichystalová, V. Soumarová, J. Bradáč, J. Večeřa, D. Renč / režie: P. Oravec / výprava: O. Zicha / hudba: M. Kořínek / hudbní spolupráce: D. Renč / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 10. a 14. 9. 2020

Jan Schmid
SPÁLENÁ 16
Svět je nám dnes otevřen, zato doma se už ani pořádně nevynáší. Misto, na němž stojíme, má své dějiny. Dům, v němž hrajeme, má své lidi, už si něco zažil jako i celá ulice a my nevíme, na co z toho třeba navazujeme. Takové otázky si klademe. / hrají: J. Jiráň, R. Janál, J. Synková, P. Vršek, L. Přichystalová, R. Mrázek, P. Nový, M. Bohadlo, M. Janouš, A. Goldflam, J. Vrbová, B. Skočdoplová, J. Vacková, K. Mende, R. Rychlák, L. Loubalová, J. Večeřa, J. Bradáč, V. Soumarová, T. Víšek, D. Renč, J. Noha, P. Hasman, F. Uhlíř a P. Kourá / režie: J. Schmid / výprava: O. Zicha / hudbní adaptace: M. Kořínek, J. Krček, D. Renč / projekce: E. Bartoš / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 10. a 12. 12. 2019

Florimond Hervé, Lubomír Feldek
UTÍKEJTE, SLEČNO NITUŠ!
Komorní adaptace slavné Hervého opery Mamzelle Nitouche, v níž je původní nápad s převleky, nejzřejmějšími změnami a dvojitým životem postav dotčen téměř do absurdních rozměrů. Večer se nese v duchu hravosti, hudebnosti a duchaplnosti, ale ze všeho nejvíce je večerem nespoutané a dobré zábavy, tak typické pro jedinečnou poetiku Ypsilonky. / hrají: L. Přichystalová, P. Vršek, J. Kretschmerová, K. Mende, R. Rychlák, B. Skočdoplová, J. Bradáč, M. Bohadlo, J. Večeřa a D. Renč / režie: P. Oravec / výprava: O. Zicha / hudbní nastudování: D. Renč / pohybová spolupráce: J. Onder / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 18. a 20. 1. 2019

Jan Bradáč, Kryštof Mende
HUDBAJKY
aneb Skrytý život nástrojů
Již dlouho převládá názor, že nástroje mají duši. Je téměř fakt, že mají svůj charakter a dlouhé příběhy. Většina hráčů vám potvrdí, že dokonce umí trápit lidi. Je znepokojující, že mají něco za lubem! Pojďme se tomu společně dostat na kobyliku! / hrají: J. Bradáč, K. Mende / režie a hudba: J. Bradáč, K. Mende / výprava: O. Zicha / premiéra: 15. 1. 2019 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Jan Schmid et al.
KOSTKY JSOU VRŽENY aneb Don Juan a hlavně Pocta Jaroslavu Ježkovi
Chcete zažít Silvestr? S Osvobozeným divadlem! Hudebně taneční revuální večer, kterým seriálovým způsobem probíhá příběh Dona Juana a jiné zábavné atrakce, vždy s nejzřejmější hudbou Jaroslava Ježky. A i na trapasy dojde! Možná i na předsevzetí. / hrají: P. Vršek, J. Onder, M. Bohadlo, K. Kikinčuková nebo B. Skočdoplová, J. Kretschmerová, J. Vacková, L. Loubalová, O. Zicha, J. Večeřa, J. Bradáč, D. Renč, J. Noha, T. Víšek, P. Hasman, K. Mende a L. Přichystalová / režie: J. Schmid / výprava: O. Zicha / hudbní aranžmá a nastudování: M. Kořínek, D. Renč, J. Bradáč / choreografie: J. Onder / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 15. a 17. 12. 2017

Jan Schmid
VARIÉTÉ FREDA A. aneb Chytání větru
Tanečně hudební divadlo. Přišli jsme na to, že slavný americký tanečník Fred Astaire, kterého v Ypsilonu hraje a zpívá Jan Onder, má kořeny v Praze. Naši hlavní inspirací jsou vzpomínky Astairovy taneční partnerky Ginger Rogers. Zní zde mnoho slavné muziky. Zkrátka vydáváme se po opomíjených cestičkách, když ty hlavní jsou už tak vyslapané. / hrají: J. Onder, J. Synková nebo D. Batulková, B. Skočdoplová, O. Navrátil, P. Vršek, K. Kikinčuková, P. Nový, R. Rychlák, M. Bohadlo, K. Mende, J. Bradáč, M. Janouš, J. Vacková, J. Večeřa, R. Mrázek, J. Noha, D. Renč / režie: J. Schmid / výprava: O. Zicha / hudbní adaptace: V. Šrámek a D. Renč / choreografie: J. Onder / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 12. a 15. 1. 2017

Jan Schmid a kol.
SWING SE VRACÍ NEBO O ŠTĚSTÍ
Swing je vynikající muzika, která přináší oživení a omlazující zážitky. Pro mladé je objevem a trendem, pro starší nestárnoucí záležitostí. Swing je svižnou harmonií pro život, poskytuje uvolnění a potěšení, přináší radost nadhled a štěstí. Swing chytne za srdce a hýbá tělem. / hrají: P. Labudová nebo J. Steflíčková, B. Skočdoplová, K. Kikinčuková, M. Plánková, J. Jiráň, J. Štědroň, R. Rychlák, J. Vacková, K. Mende, J. Bradáč, M. Bohadlo, M. Janouš, J. Večeřa, D. Renč, M. Kořínek, P. Hasman, J. Noha, F. Uhlíř a hosté J. Vrbová nebo J. Zelenková, J. Korn a další / režie: J. Schmid / výprava: J. Malina / hudbní adaptace a nastudování: M. Kořínek, J. Jiráň, M. Bohadlo a D. Renč / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 15. a 17. 1. 2016

Wolfgang Amadeus Mozart, Jan Schmid
SEŽEŇTE MOZARTA! Hudební kratochvíle kolem flétny, která je kouzelná
V Ypsilonu opravdová senzace. Rituální komedie. Hudební divadlo s výsostným objevem, jenž souvisí se vznikem opery Kouzelná flétna. Jak to tenkrát bylo a kdo za vším stál, kdo nejspíš vyprovokoval W. A. Mozarta k napsání několika uměleckých hitů, jež zůstávají nezapomenutelné pro příští časy a jsou srovnatelné vždy s tím nejlepším. Tento fakt dává ráz i našemu představení. Z hlediska tématu a tohoto našeho výkladu je to inscenace aktuální, do dnešní doby jak dělaná nebo J. Smejka Kačírková, O. Navrátil, J. Jiráň, P. Labudová nebo V. Soumarová, P. Nový, L. Loubalová, K. Kikinčuková, M. Janouš, R. Rychlák, K. Mende, M. Kořínek a D. Renč / režie: J. Schmid / výprava: J. Malina / hudbní adaptace a nastudování: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 18. a 19. 1. 2015

Franz Kafka, Arnošt Goldflam
PROMĚNA aneb Řehoř už toho má dost (variance na téma)
Řehoř Samsa pracoval, živil rodiče a sestru a jednoho dne už ho to přestalo bavit. Franz Kafka ho proměnil v brouka, nepotřebný hmyz, ale my jsme to vzali jako podobnost a zpracovali jsme to po svém, ovšem v účte a s láskou! Ovšem pozor! O brouka převkapivě nepřijedete! / hrají: P. Vršek, J. Kretschmerová, O. Navrátil, P. Labudová, D. Šváb, B. Skočdoplová, K. Mende, M. Bohadlo a J. Vacková / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudba a hudební adaptace: M. Buzzi / dramaturgie: J. Etlik / premiéry 5. a 7. 6. 2015 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Jan Schmid
ŠKAREDÁ STŘEDA aneb Teta z Halifaxu
Trochu zběhlá komedie o absurdnostech dnešního života. Příběh dvou rodin, který se proplete, a které chtějí situaci řešit groteskně nesmyslným nápadem. Jenomže ono je vždycky všechno trochu jinak a blbost se stěhuje. ... a hodně se muziciuje a zpívá. V jedné vile se sejdou: J. Lábus, J. Synková, M. Dejdár, R. Rychlák, M. Bohadlo, O. Navrátil, J. Vacková, P. Labudová nebo M. Málková, M. Janouš, L. Malkina a D. Renč / režie: J. Schmid / výprava: J. Malina / hudba a hudební adaptace: M. Kořínek, M. Bohadlo a D. Renč / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 26. a 28. 4. 2013

Studio Ypsilon
PÁNSKÁ ŠATNA aneb Improvizace v Ypsilonce
Úspěšné písničky, feči, atrakce a nápady. Pohled klíčovou dírkou do pánské šatny ypsilonových herců. Spontánní atmosféra, improvizací nápady, jedinečné propojení herců a lábů i trochu kolegiální škodolibosti. / hrají: M. Dejdár, J. Lábus, J. Jiráň, P. Vacek, M. Janouš a P. Hojjer / režijní vedení a výprava: M. Dejdár / premiéra: 12. 11. 2012

Arnošt Goldflam
VRATKÁ PRKNA
Groteska maličko zlá, ale snad ne bez lásky. Herecký svět i život zmenšené do divadelního vzorku, lehce ironický, ale i sebeironický pohled zvenku či zevnitř. / hrají: J. Lábus, J. Kretschmerová, P. Vršek, D. Šváb nebo J. Slach, L. Loubalová, R. Mrázek, B. Skočdoplová nebo J. Vacková a M. Bohadlo nebo M. Chloupek / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudba a hudební adaptace: M. Potůček / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 8. a 10. 4. 2011 / inscenace se hraje na Malé scéně SY

Božena Němcová, Arnošt Goldflam
BABIČKA SE VRACÍ Dichtung und Wahrheit čili Vybádněná a pravdivá
Babiččin příběh ve třech variantách, jak ho viděla Božena Němcová, jak se s největší pravděpodobností skutečně udál a jak ho vidíme dnes. / hrají: J. Synková nebo M. Durnová, J. Lábus, L. Malkina, P. Nový, J. Jiráň, J. Vacková, B. Skočdoplová, L. Loubalová, J. Steflíčková, R. Sittová, P. Vršek, M. Janouš, K. Mende, M. Bohadlo a D. Renč / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudbní adaptace: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 11. a 12. 3. 2010

Jiří Havelka a kol.
DŘÍMA V KOSTCE, pokus 2 – Mystérium skutečnosti
Divadlo je vždy něco mezi barem a estetickým tvarem. Jenomže hranice divadla a baru přestaly být zřetelné. / hrají: P. Vršek, J. Vacková, D. Šváb, A. Polák a M. Bohadlo / režie: J. Havelka / výprava: V. Němeček / kostýmy: J. Smetanová / dramaturgie: O. Cihlár / premiéra: 4. 4. 2008 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Antonín Dvořák, Jaroslav Kvapil, Jan Schmid
RUSALKA NEJEN PODLE DVOŘÁKA aneb Kdo je stará Háta?
Ypsilonská travestie na téma problematického světa mytických postav i komplikovaného světa lidí. / hrají: J. Lábus, B. Skočdoplová nebo M. Plánková, M. Dejdár, J. Synková, L. Loubalová, P. Vacek, J. Jiráň, O. Ruml, P. Vršek, Z. Měščíková, J. Steflíčková, R. Rychlák, J. Bradáč, J. Vacková a M. Kořínek / režie: J. Schmid / scéna: M. Melena / kostýmy: J. Sováková / hudební úprava a nastudování: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 28. a 30. 3. 2003

Boris Vian
HLAVA MEDÚZY
Nejveselejší hra o impotenci, jakou si lze představit. Znamení groteskní komedie milostných víceúhelníků. / překlad: E. Kulová a J. Etlik / hrají: J. Lábus, J. Kretschmerová, P. Vacek, M. Janouš a M. Kořínek / režie a úprava: M. Lasic / výprava: M. Melena / hudební adaptace a nastudování: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 2. a 4. 2. 1996 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Ředitel: Jan Schmid
Vedoucí ekonom: Blanka Pechová
Art Manager: Ondřej Zicha
Theatre Curator a redakce zpravodaje: Eva Kulová
Vedoucí provozu: Zuzana Měščíková
Produkcce: Andrea Machová
Tajemnice souboru: Marína Čerbačeská
Kresba a grafická úprava: Jan Schmid / Jiří Hladovec
Titulky: Optys
foto: J. Čermák, J. Černoch, M. Čerbačeská, D. Dostál, J. Kottas, M. Novák, P. Vácha, O. Zicha

Studio Ypsilon
Spálená 16, 110 00 Praha, telefon: 224 053 201
e-mail: ypsilonka@ypsilonka.cz, produkce@ypsilonka.cz

Český rozhlas
mediální partner

PRAHA
PRAHA
PRAHA
OPTYS
Y

KOSTKY JSOU VRŽENY 26. SRPNA V ŠAPITÓ AZYL 78

